

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 705/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Слађана Стојиљковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Коцан, адвокат из ..., ради утврђења ништавости судског поравнања, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1807/20 од 15.10.2020. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1807/20 од 15.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1807/20 од 15.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 403/18 од 25.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништаво поравнање закључено дана 01.02.2007. године, под пословним бројем Р 11/07 пред Општинским судом у Руми, Одељење у Иригу, између ББ и АА, као стараоца ГГ, да се утврди да је ББ власник у целости непокретности означене као к.ч. бр. ... њива ... у пов. од 10 а 88 м2 КО ..., а које право му АА и ГГ признају и овлашћују ББ да се на овој непокретности у јавним књигама по основу овог поравнања упише као власник без њиховог даљег присуства и одобрења, као и тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је решење Општинског суда у Руми, Одељење у Иригу Р 11/07 од 01.02.2007. године, ништаво. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилца у целости власник некретности уписане у лист непокретности број ... КО ..., улица ..., парцела ... површине 10 а 88 м2, њива 6. класе. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове поступка у укупном износу од 60.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1807/20 од 15.10.2020. године, жалба је одбијена, првостепена пресуда потврђена и одбијен захтев тужилце за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужиља због погрешне примене материјалног права, позивајући се на примену одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 12.12.2012. године, а означена вредност предмета спора у тужби је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић